

altsaa vist, at Meningen af de omtalte Ord i § 6 ikke kan være den, der er bleven fremsat at skulle ligge i Ordene. Jeg troer dernæst, at Meningen har været at bevilge det af de aarlige Indtægter, og at Tilføiningen „forfaavidt det ikke maatte være tilstrækkeligt“ sigter til, at forfaavidt det ved Regnskabsaarets Opgjørelse viser sig, at Udgiften ikke har kunnet være affholdt af Overskuddet, da er Ministeriet berettiget til at affholde den af Kassebeholdningen. Saaledes har det idetmindste stillet sig for mig. Der er ogsaa for mig blevet fremsat den Fortolkning af Loven, at, naar der siges, at det bevilges af Overskuddet, og, hvis det ikke er tilstrækkeligt, af Kassebeholdningen, saa ligger deri en bestemt Adskillelse mellem Overskuddet og Kassebeholdningen, og at altsaa en Minister, naar han er berettiget til, ifølge Finantsloven, at udrede en Udgift, dog ikke er berettiget til at udrede den af Kassebeholdningen. I det her er givet en udtrykkelig Bemyndigelse til at affholde Udgiften af Kassebeholdningen, skulde her altsaa være etableret en særegen Distinction imellem Indtægterne og Kassebeholdningen, og det er blevet formeent, at en Adskillelse finder sin egentlige Fortolkning i Lovforslaget om Forrentningen af den særlige Kassebeholdning, idet den Minister, som var ansvarlig for de løbende Indtægter og Udgifter, ikke skulde være ansvarlig for Kassebeholdningen, hvilket man har villet udtrykke ved disse Ord, idet man har givet udtrykkelig Bemyndigelse til at affholde Udgiften af Kassebeholdningen. Jeg har her fremsat den Mening, som for mig er bleven ytret; men jeg kan ikke tiltræde denne Fortolkning. Jeg kan ikke tiltræde den, fordi den gaar ud fra, at Finantsaaret eller Finantsloven eller et Finantsvæsen skulde kunne begynde med et Nul til Kassebeholdning. Det er en Umulighed, deri ligger der en Modsigelse. Det er umuligt, at nogen Stats Finantsvæsen kan begynde med en Blanco. Naar det begynder, er det absolut nødvendigt, at det er en Kassebeholdning tilstede; det er umuligt, at Finantsvæsenet kan gaae paa nogen anden Maade. Jeg skal til yderligere Dplysning kun bemærke, at det jo er bekendt, at alle Gager, Pensioner o. desl. udbetales den 1ste i Maanedens, og det vilde

jo være umuligt at gjøre saadanne Udbetalinger, hvis der ikke var en Kassebeholdning tilstede. Naar altsaa den paagjældende Minister ikke skulde være berettiget til at affholde Udgiften af Kassebeholdningen, men maatte vente, til han fik en Indtægt, saa er det klart, at han ikke kunde præstere det, der er foreskrevet. Jeg kan derfor ikke troe, at det skulde være Meningen med denne Paragraph, at, naar der tales om Overskud og Kassebeholdning og gives en Bemyndigelse til at udbetale af Kassebeholdningen, der da derved skulde sigtes til, at Ministeren ellers ikke var berettiget til at gjøre en Udbetaling af Kassebeholdningen. Jeg opfatter Forholdet paa en anden Maade. Det er jo bekendt, at ved ethvert Forslag, som kommer fra Regjeringen angaaende en Udgift, har Ministeriet at overveje, om den Udgift, som foreslaaes, kan affholdes af Aarets ordinaire Indtægter eller ikke. Hvis den kan affholdes af Aarets ordinaire Indtægter, saa er Sagen for saa vidt afgjort, saa andrager Ministeriet kun paa en Bevilling til at affholde Udgiften; kan den derimod ikke affholdes, saa har Ministeriet at tage under Overveielse, paa hvad Maade Udgiften skal kunne dækkes, enten det nu skeer ved Laan eller ved Salg af Activer eller ved at tage af Kassebeholdningen; det er de forskjellige Maader, hvorpaa Sligt kan skee, og, forfaavidt det er nødvendigt, vil Ministeriet derom gjøre Forslag. Det er saaledes bekendt, at i nærværende Aars Finantslov er der fremsat et Forslag om 150,000 Rd. til at foretage en Ombygning af Theatret, og dermed fulgte tillige et Forslag fra Ministeriet om, at disse 150,000 Rd. skulde tilvejebringes ved Laan, saa at den Anstuelse, jeg har fremsat, troer jeg ogsaa finder sin fuldsomne Bestyrkelse i hvad der er foregaaet fra Ministeriets Side. Men nu maa det erindres, at det nærværende Lovforslag blev forelagt Folkethinget den 2den Decbr. 1856, den samme Dag, da Forslaget til Finantsloven blev fremlagt; det maa erindres, at ved at fremlægge Finantslovsforslaget yttrede den meget ærede Minister, at efter Fradrag af de særegne og de sælles Udgifter vilde der, som calculeret Overskud, blive omtr. 200,000 Rd. tilbage, hvilke, som han udtrykte sig, vilde staae til